

POSUDEK OPONENTA DISERTAČNÍ PRÁCE

Doktorand:	Mgr. Tomáš Ditrych
Název disertační práce:	České a francouzské koncernové právo
Studijní program:	Teoretické právní vědy
Studijní obor:	Obchodní právo
Školitelka:	Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
Oponent:	Doc. JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.
Pracoviště opONENTA:	Katedra obchodního práva a Katedra občanského práva Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni

I.

Rozhodnutím děkana Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze prof. JUDr. Jana Kuklíka, DrSc., ze dne 28. 4. 2016, jsem byl jmenován oponentem výše uvedené disertační práce; vzhledem k tomu se podává tento posudek.

II.

Při posuzování každé disertační práce je třeba provést její hodnocení komplexně, tj. ze všech relevantních hledisek.

Disertační práce má celkem 209 stran (včetně úvodu, obsahu, seznamu literatury, abstraktu a summary), přičemž meritum disertační práce je na s. 7-196, celkem tedy zaujímá 189 stran. To se jeví být adekvátní pro práci tohoto druhu.

Pokud se týče vlastního obsahu disertační práce, je zjevné, že doktorand disponuje velmi solidní znalostí francouzské odborné literatury i judikatury relevantní k tématu práce, ze které i hojně cituje.

Zjevně pozitivní je – v pracích tohoto druhu nadprůměrná co do hledisek kvantitativních i kvalitativních – komparativní partie, která zaujímá více než 1/4 vlastního textu (s. 12-62) a kterou je třeba v daném kontextu jednoznačně ocenit.

III.

Po věcné stránce jsou k textu následující dílčí připomínky:

1. Jako sice nikoliv meritorně chybné, nicméně nepřilíš vhodné považuje oponent užití citací toliko i internetových stránek (s. 12). Nelze totiž přehlížet, že dojde-li ke změně nebo zrušení citované internetové stránky, bude odkaz reálně nedohledatelný, což u citací tradičních pramenů zpravidla nehrozí. Na druhé straně je však užívání internetových zdrojů v právní vědě i praxi stále častější, takže v tom nelze shledávat zásadnější závadu. Doporučit v daném kontextu však nepochybně lze uvedení (zde chybějícího) údaje, jaký den byla příslušná internetová stránka (naposledy) doktorandem navštívena, aby měl čtenář k dispozici informaci o časové stránce věci.

2. Zmatečná je formulace o pravomoci soudce zrušit takováto rozhodnutí valných hromad (s. 29). Jednak pravomoc nemá soudce jakožto osoba, nýbrž soud jakožto orgán

veřejné moci, jednak nejde o zrušení rozhodnutí valné hromady, nýbrž o jeho prohlášení za neplatné, resp. o vslovení jeho neplatnosti.

3. Neručí se za závazky, nýbrž za dluhy (s. 29, 123).
4. K citacím cizojazyčných judikátů lze přičinit výhradu, že zcela absentuje údaj o zdroji, odkud je judikát citován (např. judikáty citované na s. 46 aj.).
5. Ne vždy je přesně rozlišováno mezi závazkem a dluhem. Např. v druhé větě shora na s. 61 jde o schopnost společnosti plnit vlastní dluhy (nikoliv závazky).
6. Obdobně tak ne vždy je rozlišováno mezi odpovědností za dluhy a ručením za dluhy; zjevně chybná je např. formulace na s. 66 druhý odstavec shora.
7. Je skutečností, že v praxi dochází k častému (zhusta nezákonnému) zasahování do činnosti a ovlivňování rozhodování funkcionářů společnosti, přičemž je na ně vyvíjen tlak pod hrozbou jejich odvolání z funkce (s. 74). Nelze však přehlížet, že funkcionář je povinen vždy upřednostnit zájem společnosti před svým zájmem na setrvání ve funkci; jakákoliv, byť i jen sebemenší tolerance k vnějším zásahům je naprosto nepřijatelná, neboť „ustupování“ těmto tlakům vždy nutně vede k porušení povinnosti výkonu funkce s péčí řádného hospodáře se všemi důsledky s tím spojenými.
8. Doktorand v souladu s obvyklou právní terminologií hojně užívá pojmu „jednat“ v příslušném gramatickém tvaru. Je však třeba upozornit, že ne vždy je užití tohoto termínu po rekonstrukci soukromého práva – viz termín „právní jednání“ – vhodné. Např. v odstavci na s. 70-71 je tento pojem užit v dvojím smyslu; nejprve „jedná se o vliv dlouhodobě silnější“ (ve smyslu jde, nikoliv jednání), poté o „jednání osob“ (ve smyslu právního jednání).
9. Zcela chybí jakýkoliv údaj, odkud byly převzaty citované české judikáty (s. 93, 94, 96, 142, 143, 144, 158, 161, 170, 171, 172, 173, 175, 182).
10. Z citací českých judikátů není zřejmé, zda jde o rozsudky nebo usnesení soudu (s. 93, 94, 96, 142, 143, 144, 158, 161, 171, 182, 188), resp. o nálezy nebo usnesení Ústavního soudu ČR (s. 172, 173).
11. Formulace poslední věty druhého odstavce na s. 99 je nelogická; správné znění je patrně toto „... zřejmě vůbec nedocházelo.“.
12. Na více místech (např. s. 99 aj.) je užit pojem „právní subjektivita“, ačkoliv po rekonstrukci soukromého práva je namísto užití pojmu „právní osobnost“.
13. Ve třetí větě prvního odstavce na s. 112 zjevně chybí sloveso „je“.
14. V textu je chybně hovořeno o liberačním důvodu (s. 124).
15. Obchodní podíl již neexistuje (s. 132, 185).
16. Je zjevným nedostatkem, že doktorand nijak nezužitkoval myšlenky J. Dědiče a J. Lasáka (publikované ve stati v Právním obzoru č. 4/2014) stran právní úpravy reflexní škody.

17. Seznam literatury mohl a měl být vzhledem k tématu obsažnější. Vzhledem k uvedenému datu uzavření rukopisu k 6. 3. 2016 měla a mohla být zohledněna i další díla (z knižních publikací např. *Dvořák, T.* Společnost s ručením omezeným. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014; z časopiseckých a sborníkových prací např. *Bejček, J.* Zvláštní zákonná odpovědnost za škodu v rámci nové úpravy koncernového práva v ČR. Sborník z mezinárodní konference XI. Karlovarské právnické dny, Linde: Praha 2001, s. 7 a násl.; *Braun, A., Maurer, R.* Problémy nového koncernového práva. Právní rozhledy, 2002, č. 1, s. 24 a násl.; *Černá, S.* Koncernové právo v německé úpravě. 1. díl. Právní praxe v podnikání, 1996, č. 7-8, s. 68 a násl.; a 2. díl. Právní praxe v podnikání, 1996, č. 9, s. 34 a násl.; *Černá, S.* Vytváření holdingu a jeho právní úprava. Právo a podnikání, 1996, č. 4, s. 1 a násl.; *Černá, S.* Smlouva o převodu zisku. Právní praxe v podnikání, 1998, č. 5, s. 7 a násl.; *Černá, S.* Zpráva o ovládacích vztazích. Právo a podnikání, 2001, č. 12, s. 16 a násl.; *Černá, S.* Vzájemná účast v rámci seskupení. Obchodní právo, 2003, č. 11, s. 2 a násl.; *Černá, S.* K rozdílu mezi německou a francouzskou koncepcí skupin společností. Právní rozhledy, 2004, č. 8, s. 288 a násl.; *Dědič, J.* K některým otázkám českého koncernového práva. Sborník z mezinárodní konference XI. Karlovarské právnické dny, Linde: Praha 2001, s. 51 a násl.; *Doležil, T.* K určení rozsahu údajů ve zprávě o ovládacích vztazích. Bulletin advokacie, 2003, č. 4, s. 64 a násl.; *Doležil, T.* Zamyšlení nad předmětem regulace koncernu – *Štenglová, I. (ed.) a kol.* Pocta Miloši Tomsovi k 80. narozeninám. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006, s. 103 a násl.; *Hopt, K. J.* Rozvoj akciového koncernového práva v Evropské unii. Právní fórum, 2006, č. 4, příloha, s. 60 a násl.; aj.).

IV.

Jazykově je disertační práce na solidní úrovni.

Překlepy nebo jiné drobné písařské apod. chyby jsou však bohužel častější, než by bylo v práci tohoto druhu přiměřené (např. „ze zařazený do skupiny“ – s. 5; „zákoník o ochran životního prostředí“ – s. 13; „ztráty měly být zahrazeny“ – s. 16; „kontroluje jedu či více podniků“ – s. 27; „kontrolních orgánu podniku“ – s. 27; „jejichž akci jsou kótovány“ – s. 29; „právo menšinových akcionář ... je však poskytován“ – s. 29; „osobounebo“ – s. 29; „tuzemka“ – s. 102; „investiči“ – s. 106; „Rozeblumovu“ – s. 107; „orgán řídicí osoby je zde autorizována“ – s. 113; „budě“ – s. 120; „exkluplace“ – s. 122; „Rozebluova“ – s. 130; „ustanovneí“ s. 135; „vivné“ s. 139; „člena statutární orgánu“ – s. 147; „Evropské Unie“ – s. 178; „spolenčníka“ a „spolenčosti“ – s. 185; oprávněného – s. 186; „souhr“ a „nuté“ – s. 189; „českého soukromé právo“ – s. 195).

K formální podobě citací třeba upozornit, že některé citace bezesbytku nerespektují žádnou existující citační normu (např. citace obsažená v poznámce pod čarou č. 49 na s. 47 aj.).

Úprava disertační práce je jinak v souladu s obvyklými požadavky kladenými na disertační práce.

V.

Doktorandovi se předkládají následující otázky k obhajobě:

1. Jaké nedostatky právní úpravy podnikatelských seskupení by doktorand doporučil revidovat de lege ferenda?

2. Pokládá doktorand současné soukromoprávní pojetí právní regulace podnikatelských seskupení za dostatečné nebo by – se zřetelem k nutnosti zvýšené ochrany zejména drobných členů ovládaných a řízených obchodních korporací – doporučoval zesílení této ochrany cestou veřejnoprávní regulace?

VI.

Po celkovém posouzení předložené disertační práce jsem dospěl k závěru, že předložená disertační práce – byť s řadou výhrad a připomínek výše uvedených – splňuje požadavky kladené na doktorské disertační práce.

Se zřetelem k výše uvedenému proto disertační práci Mgr. Tomáše Ditrycha doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertačních prací.

V Plzni, dne 26. května 2016

Doc. JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.